

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

N:o 935—942

SISÄLLYS

N:o		Sivu
935	Laki tuomiokapitulien ylläpidon ja kuurojenpapin virkojen siirtämisestä sekä eräiden tonttien luovuttamisesta Suomen evankelis-luterilaiselle kirkolle	2605
936	Laki kirkkolain muuttamisesta	2607
937	Laki kirkkolain muuttamisesta	2611
938	Laki evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta	2612
939	Laki valtion virkamieslain 68 §:n muuttamisesta	2614
940	Laki valtion virkaehtosopimuslain 1 §:n muuttamisesta	2615
941	Asetus maaseutuelinkeinoasetuksen muuttamisesta	2616
942	Asetus kiinteistötoimitusmaksusta	2618

N:o 935

Laki

tuomiokapitulien ylläpidon ja kuurojenpapin virkojen siirtämisestä sekä eräiden tonttien luovuttamisesta Suomen evankelis-luterilaiselle kirkolle

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tuomiokapitulien ylläpito siirretään valtiolta Suomen evankelis-luterilaiselle kirkolle. Samalla tuomiokapitulien viroista ja työ-sopimussuhteisista tehtävistä aiheutuvat palkkauskustannukset siirtyvät Suomen evankelis-luterilaisen kirkon vastattaviksi.

Mitä 1 momentissa säädetään tuomioka-pitulien viroista ja niiden palkkauskustannuk-sista, koskee soveltuvin osin myös kuurojen-papin virkoja. Kuurojenpapin virat siirtyvät kirkon viroiksi.

Valtio korvaa 1 ja 2 momentissa tarkoite-tuista siirroista kirkolle aiheutuvat kustan-nukset siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Tämän lain tultua voimaan siirrettyihin virkoihin ja työ-sopimussuhteisiin tehtäviin sekä viranhaltijoihin ja työntekijöihin sa-moin kuin heidän palvelussuhteen ehtoihinsa

sovelletaan mitä kirkkolaisissa (1054/93) sää-detään ja sen nojalla määrätään sekä mitä evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopi-muksista annetun lain (968/74) ja evankelis-luterilaisen kirkon työehtosopimuksista an-netun lain (969/74) nojalla on sovittu. Siir-retyn henkilön oikeudesta eläkkeeseen ja hänen jälkeensä suoritettavaan perhe-eläk-keeseen on 4 §:ssä säädetyn poikkeuksin voimassa, mitä niistä evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaisissa (298/66) ja evankelis-lute-rilaisen kirkon perhe-eläkelaisissa (258/70) säädetään.

3 §

Siirretty viranhaltija ja työntekijä säilyttää aikaisempaan palvelussuhteeseensa liittyneet rahapalkkansa ja muut palkkaetunsa tämän lain tullessa voimaan vähentymättöminä.

Myönnettäessä palvelusajan perusteella palkanlisää, vuosilomaa ja muita kirkon virka-

HE 18/1996
HaVM 20/1996
EV 155/1996

132—1996

460301A

tai työsopimussuhteeseen liittyviä etuuk-
sia tämän lain mukaista siirtoa edeltänyt val-
tion palvelus luetaan Suomen evankelis-lute-
rilaisen kirkon palvelusajaksi. Sama koskee
palvelusajan perusteella asetettavia velvolli-
suuksia.

4 §

Siirrettyjä viranhaltijoita ja työntekijöitä
pidetään evankelis-luterilaisen kirkon eläke-
lakia ja evankelis-luterilaisen kirkon perhe-
eläkelakia sovellettaessa valtion eläkelain
1 §:n 3 momentissa tarkoitettuina vanhoina
edunsaajina, jos he ovat olleet tällaisia van-
hoja edunsaajia ennen tämän lain mukaisen
siirron tapahtumista ja jos heidän evankelis-
luterilaisen kirkon eläkelain piiriin kuuluva
palveluksensa jatkuu yhdenjaksoisesti eläke-
tapahtumaan asti muuten säädetyllä tavalla.
Siirtymistä edeltäneestä evankelis-luterilai-
sen kirkon palveluksesta lasketaan eläke
erikseen.

5 §

Valtio korvaa tuomiokapitulien siirrosta
kirkolle aiheutuvat kustannukset siirron ta-
pahduttua neljän vuoden ajan. Korvauksen
suuruus määritellään siirtoa edeltävänä ka-
lenterivuonna valtiolle tuomiokapitulien ylläpi-
dosta aiheutuneiden kustannusten mu-
kaan. Korvaus suoritetaan, siten kuin erik-
seen säädetään, alentamalla mainittuina vuo-
sina evankelis-luterilaiselta kirkolta sekä sen
seurakunnilta ja seurakuntayhtymiltä työnan-
tajan sosiaaliturvamaksua prosenttimääräi-
sesti siten, että alennuksesta kirkolle aiheu-
tuva hyöty vastaa määrältään valtion makset-
tavaksi tulevaa korvausta.

6 §

Opetusministeriö oikeutetaan luovuttamaan

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

määräämillään ehdoilla Suomen evankelis-
luterilaiselle kirkolle korvauksetta 1—3
kohdassa yksilöidyt valtion kiinteistöt raken-
nuksineen:

1) Porvoon kaupungin I kaupunginosan
korttelissa 1108 sijaitseva tontti n:o 5;

2) Oulun kaupungin Pokkisen kaupun-
ginosan korttelissa 1 sijaitseva tontti n:o 1;
sekä

3) Turun kaupungin I kaupunginosan
korttelissa 3 sijaitseva tontti n:o 1.

7 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytän-
töönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

8 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan:

1) evankelis-luterilaisten hiippakuntain
arkkipiispan ja piispain palkkauksen perus-
teista 27 päivänä huhtikuuta 1928 annettu
laki (142/28) siihen myöhemmin tehtyine
muutoksineen;

2) evankelis-luterilaisten hiippakuntain
arkkipiispan ja piispain palkkauksesta ja elä-
keoikeudesta 27 päivänä huhtikuuta 1928
annettu laki (143/28) siihen myöhemmin
tehtyine muutoksineen; sekä

3) kuurojen sielunhoidon järjestämisestä
14 päivänä kesäkuuta 1991 annettu asetus
(935/91).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin sekä luovuttaa 6 §:ssä mai-
nittu kiinteä omaisuus.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 936

Laki

kirkkolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Kirkolliskokouksen ehdotuksen ja eduskunnan päätöksen mukaisesti *kumotaan* 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun kirkkolain (1054/93) 18 luvun 5 §:n 1 momentti ja 23 luvun 3 §:n 1 momentin 3 kohta,

muutetaan 6 luvun 14 ja 15 § sekä 17 §:n 2 momentti, 18 luvun 3 §:n 2 momentti ja 4 §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti, 20 luvun 7 §:n 2 momentin 10 kohta, 22 luvun 2 §:n 1 momentin 7 kohta ja 6 §:n 6 kohta, 23 luvun 3 §:n 2 momentti, 24 luvun 9 §:n 1 momentin 2 kohta sekä 25 luvun 1 §:n 2 momentti ja

lisätään 6 lukuun uusi 8 a ja 8 b §, 19 lukuun uusi 4 a §, 24 luvun 4 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi sekä 24 luvun 7 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

6 luku

Viranhaltijat ja työntekijät*A. Yleiset säännökset*

8 a §

Virkasuhteen irtisanominen

Muu kuin jäljempänä 6 ja 7 momentissa tarkoitettu virkasuhde voidaan molemmin puolin irtisanoa päättymään irtisanomisajan kuluttua. Ennen viranomaisen suorittamaa irtisanomista viranhaltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi irtisanomisen perusteesta. Irtisanomispäätös on perusteltava.

Viranhaltija saadaan irtisanoa seuraavilla perusteilla:

1) asianomainen virka lakkautetaan, eikä viranhaltijaa voida kohtuudella sijoittaa muuhun virkaan, jonka kelpoisuusehdot hän täyttää, tai ottaa sellaiseen työsuhteeseen tai tilapäiseen virkasuhteeseen, jonka tehtävät eivät olennaisesti poikkea viranhaltijan tehtävistä, tahi kouluttaa uusiin tehtäviin;

2) viranhaltija ei kykene asianmukaisesti suorittamaan virkatehtäviään;

3) viranhaltija toimii esimiehen todistettavasti antamasta huomautuksesta huolimatta jatkuvasti tai olennaisesti vastoin virkavelvollisuuksiaan tahi huomautuksesta huoli-

matta jatkuvasti tai olennaisesti laiminlyö niitä; tai

4) viranhaltijan irtisanomiseen on muu, viranhoidollisiin näkökohtiin perustuva erityisen painava syy.

Edellä 2 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitettu syy ei ole ainakaan

1) sairaus, vika tai vamma, ellei siitä ole ollut seurauksena viranhaltijan työkyvyn olennainen ja pysyvä heikentyminen tavalla, jonka perusteella hänellä olisi oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen;

2) raskaus tai synnytys; eikä

3) osallistuminen viranhaltijayhdistyksen päätöksen perusteella yhdistyksen toimeenpanemaan työtaistelutoimenpiteeseen.

Viranhaltijalla, jolle on myönnetty virkavapautta äitiys-, erityisäitiys-, isyys- tai vanhempainloman taikka hoitovapaan vuoksi, on sama irtisanomissuoja kuin työntekijällä työsopimuslain (320/70) mukaan. Sama koskee viranhaltijaa, joka on raskaana tai joka on ilmoittanut käyttävänsä oikeuttaan edellä tarkoitettuihin lomiin tai vapaaseen.

Luottamusmiehenä toimivan viranhaltijan virkasuhde voidaan irtisanoa vain, jos niiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden enemmistö, joiden luottamusmiehenä hän on, antaa siihen suostumuksensa tai jos irtisanomisen peruste on erityisen painava.

Seurakunta tai seurakuntayhtymä ei voi irtisanomisella katkaista papin-, lehtorin- tai kanttorinvirkaan nimitetyn viranhaltijan virkasuhdetta eikä papille annettua määräystä seurakuntapastoriksi tai papinviran hoitajaksi. Tuomiokapituli voi keskeyttää tai peruuttaa papille seurakuntapastoriksi tai papinviran hoitajaksi antamansa määräyksen, milloin siihen on perusteltu syy.

Piispan virkasuhteen päättymisestä säädetään 18 luvun 5 §:ssä.

8 b §

Virkasuhteen lakkaaminen ilman irtisanomista

Virkasuhde lakkaa ilman irtisanomista ja irtisanomisaikaa,

1) kun määräaika, joksi viranhaltija on otettu, on kulunut loppuun, edellyttäen kuitenkin, että virkamääräys on sen antamisaikana ollut työsopimuslaisissa säädetyllä tavalla määräaikainen;

2) kun virkaan ottanut viranomaisen on ennen koeajan loppumista päättänyt, ettei virkasuhdetta vakinaisteta, edellyttäen kuitenkin, ettei päätöstä ole tehty epäasiallisilla perusteilla;

3) sen kalenterikuukauden päättyessä, jonka aikana viranhaltija täyttää 8 §:ssä säädetyn eroamisiän;

4) siitä ajankohdasta lukien, josta viranhaltija on nimitetty, määrätty taikka siirretty pysyvästi toiseen kirkon, seurakunnan tai seurakuntayhtymän virkaan;

5) kun kirkkohallitus on myöntänyt viranhaltijalle työkyvyttömyyseläkkeen toistaiseksi, sen kalenterikuukauden päättyessä, jonka aikana viranhaltijan oikeus palkan saamiseen virkavapausajalta on päättynyt, tai, jos seurakunta on saanut myöntämispäätöksestä tiedon myöhemmin, tiedoksisaantipäivästä; tai

6) kun viranhaltija on 23 luvussa tarkoitettussa kurinpitomenettelyssä pantu viralta, päivänä, jolloin päätös saa lainvoiman.

Mitä 1 momentin 3 kohdassa on sanottu, ei koske väliaikaista eikä tilapäistä viranhaltijaa.

Tilapäinen virkasuhde lakkaa viimeistään talousarviovuoden loppuessa, jollei siihen mennessä ole päätetty tämän palvelussuhteen jatkumisesta.

Viranhaltijalle annettu määräys hoitaa

avointa virkaa tai viransijaisuutta voidaan milloin tahansa peruuttaa, jolloin asianomainen viranhaltija siirtyy välittömästi entiseen virkaansa.

Jos viranhaltija eroaa kirkosta tahi on luvattomasti tai hyväksyttävää estettä ilmoittamatta yhdenjaksoisesti poissa virantoimituksesta yli 30 kalenteripäivää, virkasuhde on itsestään lakannut. Irtisanomiseen oikeutetun viranomaisen on tällöin päätöksellään viipymättä todettava virkasuhteen lakkaaminen. Ennen kuin virkasuhde todetaan lakanneeksi, viranhaltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi, mikäli siitä ei aiheudu olosuhteisiin nähden kohtuutonta haittaa.

B. Seurakunnan ja seurakuntayhtymän virat

14 §

Virkasääntö

Viranhaltijoiden palvelussuhteen ehdoista annetaan voimassa olevien säännösten ja virkaehtosopimuksen lisäksi tarpeelliset määräykset virkasäännössä. Siinä annetaan myös yleiset määräykset viranhaltijoiden ottamisesta. Virkasäännön hyväksyy kirkkovaltuusto, jonka päätös on alistettava tuomiokapitulin vahvistettavaksi.

Virkasääntö ei koske papinvirkaan nimitettyä taikka seurakuntapastoriksi tai papinviran hoitajaksi määrättyä pappia eikä lehtorin- tai kanttorinvirkaan nimitettyä viranhaltijaa, ellei kirkkojärjestyksessä toisin määrätä.

C. Erityisvirat

15 §

Kirkon erityistehtäviä varten perustetut virat ja erityistehtävissä olevien virkasääntö

Kirkon erityistehtäviä varten perustettuja virkoja ovat tuomiokapitulin, kirkkohallituksen ja muut yhteisiin tarpeisiin perustetut virat.

Kirkon erityistehtäviä varten perustettuihin virkoihin ottamisesta sekä viranhaltijoiden asemasta ja velvollisuuksista määrätään 11 §:n estämättä kirkolliskokouksen vahvistamassa virkasäännössä, jollei erikseen ole muuta säädetty, määrätty tai sovittu.

17 §

Virat erityisiä tarpeita varten

Vankilaan tai muuhun laitokseen perustetun papin- tai lehtorinviran täyttää tuomiokapituli julistettuaan viran haettavaksi ja saatuaan hakijoista lausunnon asianomaiselta viranomaiselta. Tuomiokapituli määrää tarvittaessa tilapäisen viranhaltijan, viran väliaikaisen hoitajan ja viransijaisen.

18 luku

Piispa

3 §

Vaalin ajankohta sekä äänioikeus

Vaalissa ovat äänivaltaisia

1) hiippakunnan papit, ellei 5 luvun 5 §:stä muuta johdu;

2) hiippakunnan lehtorit;

3) tuomiokapitulin lakimiesasessori;

4) kirkolliskokouksen hiippakunnasta valitut maallikkoedustajat; sekä

5) valitsijat, joita hiippakunnan kunkin seurakunnan kirkkovaltuusto tai seurakuntaneuvosto valitsee seurakunnan luottamustoimiin 7 luvun 3 §:n mukaan vaalikelpoisista jäsenistä niin, että valitsijoita 3 ja 4 kohdassa mainitut valitsijat mukaan lukien tulee yhtä monta kuin 1 ja 2 kohdassa mainittuja pappeja ja lehtoreita. Kustakin seurakunnasta tulee yksi valitsija ja muut valitsijat määräytyvät seurakunnan väkiluvun osoittamassa suhteessa tuomiokapitulin määräämän jaon mukaan.

4 §

Vaalitoimitus, ehdollepano ja virkaan nimittäminen

Piispan vaali toimitetaan suljetuin lipuin. Kunkin on äänestettävä yhtä pappia.

Vaalissa eniten ääniä saanut pappi tulee ensimmäiselle ehdokassijalle, toiselle ehdokassijalle tulee vaalissa toiseksi eniten ääniä saanut ja kolmannelle ehdokassijalle vaalissa kolmanneksi eniten ääniä saanut.

19 luku

Tuomiokapituli

4 a §

Toimivallan siirtäminen

Tuomiokapitulin puheenjohtajalle ja jäsenelle voidaan kirkkojärjestyksessä määrättyissä rajoissa antaa oikeus ratkaista tuomiokapitulin puolesta asioita, joiden laatu ja merkitys ei vaadi niiden käsittelemistä tuomiokapitulissa. Puheenjohtajan ja jäsenen päätökset voidaan kirkkojärjestyksessä määrättyllä tavalla siirtää tuomiokapitulin ratkaistaviksi.

20 luku

Kirkolliskokous

7 §

Kirkolliskokouksen tehtävät

Kirkolliskokouksen asiana on

10) perustaa ja lakkauttaa arkkipiispan, piispojen sekä kirkkoneuvosten virat ja valita ja vapauttaa kirkkoneuvokset sekä 22 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa mainitut kirkkohallituksen jäsenet;

22 luku

Kirkkohallitus, kirkon keskusrahasto ja kirkon sopimusvaltuuskunta

2 §

Kirkkohallituksen tehtävät

Kirkkohallituksen tehtävänä on, jollei tässä laissa tai kirkkojärjestyksessä toisin säädetä tai määrätä,

7) perustaa ja lakkauttaa kirkon erityistehäviä varten tarkoitettut virat, ellei 20 luvun 7 §:n 2 momentista muuta johdu, sekä muuttaa kirkkohallituksen virkojen tehtäväpiiriä;

6 §

Kirkon keskusrahasto

Kirkon keskusrahasto on kirkon yhteinen rahasto, jonka varoja käytetään keskusrahaston talousarvion puitteissa

6) tuomiokapitulien ja hiippakuntakokousten sekä synodaalikokousten menoihin;

23 luku

Kurinpitomenettely

3 §

Kurinpitoasioita käsittelevät viranomaiset

Kirkkohallitus käsittelee kurinpitoasian, joka koskee sen viranhaltijaa.

24 luku

Alistaminen ja muutoksenhaku

4 §

Oikaisuvaatimus

Tuomiokapitulien puheenjohtajan tai jäsenen tämän lain 19 luvun 4 a §:ssä tarkoitettuun päätökseen tyytymätön, jonka oikeutta päätös loukkaa, saa hakea siihen oikaisua tuomiokapitulilta.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

7 §

Muutoksenhaku aika

Aika 4 §:n 2 momentissa tarkoitettuna oikaisuvaatimuksen tekemiselle alkaa tiedoksisaamisesta ja kestää 14 päivää.

9 §

Valitusoikeuden rajoittaminen

Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa on säädetty valitusoikeuden rajoittamisesta, muutosta ei saa hakea valittamalla

2) piispan yksin muutoin kuin 19 luvun 4 a §:n nojalla tekemään päätökseen;

25 luku

Täydentäviä säännöksiä

1 §

Täytäntöönpanokelpoisuus

Päätöstä asiassa, joka voidaan siirtää kirkkohallituksen, tuomiokapitulien, kirkkoneuvoston tai seurakuntaneuvoston käsiteltäväksi, ei saa panna täytäntöön ennen kuin on selvitetty, ettei asiaa siirretä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Laki

kirkkolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Kirkolliskokouksen ehdotuksen ja eduskunnan päätöksen mukaisesti *kumotaan* 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun kirkkolain (1054/93) 19 luvun 8 §, *muutetaan* 19 luvun 6 §, 24 luvun 8 § ja 25 luvun 1 §:n 3 momentti sekä *lisätään* 24 lukuun uusi 5 a § ja 25 luvun 2 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

19 luku
Tuomiokapituli

6 §

Menettelyä koskevat oikeusohjeet

Jollei tässä laissa toisin säädetä, tuomiokapitulissa noudatetaan hallintoasioita käsiteltäessä, mitä hallintomenettelylaissa (598/82) säädetään, ja lainkäyttöasioissa hallintolainkäyttölakia (586/96).

24 luku

Alistaminen ja muutoksenhaku

5 a §

Valittaminen eläkepäätöksestä

Muutoksenhausta kirkkohallituksen eläketä koskevassa asiassa antamaan päätökseen säädetään evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaisissa (298/66) ja evankelis-luterilaisen kirkon perhe-eläkelaisissa (258/70).

8 §

Muut säännökset muutoksenhausta

Jollei tässä laissa toisin säädetä, muutoksenhaussa, asian käsittelyssä ja päätöksen-

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

teossa on noudatettava, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään.

25 luku

Täydentäviä säännöksiä

1 §

Täytäntöönpanokelpoisuus

Jollei tässä laissa tai sen nojalla muuta säädetä, kirkkohallituksen tai tuomiokapitulin päätöstä täytäntöönpannaessa on noudatettava, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään. Kirkkohallitus tai tuomiokapituli saa kuitenkin itse päättää, että sen päätös pannaan täytäntöön välittömästi, jos asia on niin kiireellinen, että viivytys aiheuttaisi erityistä vahinkoa.

2 §

Tiedoksianto asianosaiselle

Tiedoksiannosta eläkeasiaa koskevasta päätöksestä säädetään evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaisissa ja evankelis-luterilaisen kirkon perhe-eläkelaisissa.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1996.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 938

Laki**evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/66) 7 ja 7 a—7 c §, sellaisina kuin ne ovat, 7 § osittain muutettuna 4 päivänä toukokuuta 1990 annetulla lailla (419/90) ja 7 a—7 c § 30 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1675/93), sekä *lisätään* lakiin uusi 7 d ja 7 e § seuraavasti:

7 §

Kirkkohallituksen eläkeasiassa antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla vakuutusosoikeuteen. Päätökseen, jolla on kielletty antamasta valtion eläkelain 22 §:ssä tarkoitettua ennakkotietoa, ei saa hakea muutosta. Valitusoikeus on eläkkeen hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä. Vakuutusosoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Kirkkohallituksen päätös saadaan antaa tiedoksi asianomaiselle ja eläkeasiamiehelle lähettämällä se hänelle postitse. Jollei valituksen yhteydessä muuta näytettä, katsotaan valittajan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on hänen ilmoittamallaan osoitteella varustettuna annettu postin kuljetettavaksi.

Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/96) säädetään.

Päätös saadaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevanakin, jollei muutoksen ha-

keminen täytäntöönpanon vuoksi käy hyödyttömäksi tai valitusviranomaisen kiellä täytäntöönpanoa.

7 a §

Asianosaisen on toimitettava valituskirjelmänsä 7 §:n 1 momentissa tarkoitettussa asiassa 7 §:n 2 momentissa säädettyssä määräajassa kirkkohallitukselle.

Jos kirkkohallitus hyväksyy kaikilta osin sille toimitetussa valituksessa esitetyt vaatimukset, sen on annettava asiasta oikaisupäätös. Oikaisupäätökseen saa hakea muutosta siten kuin 7 §:ssä säädetään.

Jos kirkkohallitus ei voi oikaista valituksen kohteena olevaa päätöstä 2 momentissa mainituin tavoin, sen on 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä toimitettava valituskirjelmä ja lausuntonsa vakuutusosoikeuden käsiteltäväksi. Kirkkohallitus voi tässäkin tapauksessa väliaikaisella päätöksellä oikaista valituksenalaisen päätöksensä siltä osin kuin se hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen. Jos valitus on jo toimitettu vakuutusosoikeudelle, kirkkohallituksen on heti il-

moitettava sille väliaikaisesta päätöksestä. Väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettusta määräajasta voidaan poiketa, jos valituksen johdosta tarvittavan lisäselvityksen hankkiminen sitä edellyttää. Lisäselvityksen hankkimisesta on tällöin viipymättä ilmoitettava valittajalle. Valituskirjelmä ja lausunto on kuitenkin aina toimitettava vakuutusosikeudelle viimeistään 60 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä.

7 b §

Jos eläkettä koskeva lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen taikka ilmeisesti ei ole lainmukainen, vakuutusosikeus voi kirkkohallituksen esityksestä tai sen hakemuksesta, jota asia koskee, kuultuaan muita asianosaisia poistaa päätöksen ja ottaa tai määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Tehtyään edellä mainitun esityksen kirkkohallitus voi, kunnes asia on uudelleen ratkaistu, väliaikaisesti keskeyttää eläkkeen maksamisen tai maksaa sen esityksen mukaisena.

Vakuutusosikeus voi tutkia valitusajan jälkeen saapuneen valituksen, jos muutosta ei ole painavan syyn vuoksi haettu määräajassa.

Jos kysymys on evätyn edun myöntämisestä tai myönnetyn edun lisäämisestä, kirkkohallitus voi aikaisemman päätöksen estämättä käsitellä asian uudelleen.

7 c §

Kirkkohallituksen tämän lain nojalla myöntämän etuuden takaisinperintää koskeva lainvoimainen päätös saadaan panna täytän-

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

töön niin kuin riita-asiassa annettu lainvoiman saanut tuomio.

7 d §

Aiheettomasti maksettu etuus saadaan periiä takaisin myös kuittaamalla se vastaisuudessa maksettavista eläke-eristä. Kulloinkin suoritettavasta eläke-erästä ei kuitenkaan saa edunsaajan suostumuksetta vähentää enempää kuin kuudesosan siitä eläke-erän osasta, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun eläke-erästä on ennakkoperintälain (418/59) nojalla pidätetty ennakko tai rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) nojalla lähdevero.

Aiheettomasti maksettu etuuden määrä voidaan jättää takaisin perimättä, jos sen myöntämisen tai maksamisen ei ole katsottava johtuneen edunsaajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä tai takaisin perittävä määrä on vähäinen.

7 e §

Vakuutusosikeudessa osallistuvat tämän lain soveltamista koskevien asioiden käsittelyyn valtion eläkelain 24 a §:n nojalla määrätty maallikkojäsenet.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1996.

Tätä lakia sovelletaan haettaessa muutosta sen voimaantulon jälkeen annettuun päätökseen. Lain 7 b §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin, kun kirkkohallituksen tai vakuutusosikeuden päätöksen poistamista koskeva hakemus tai esitys tehdään lain voimaantulon jälkeen.

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 939

Laki

valtion virkamieslain 68 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun valtion virkamieslain (750/94) 68 § seuraavasti:

68 §
Jos ortodoksisen kirkkokunnan viran palkkaus suoritetaan valtion varoista, on tällaisen viran perustamiseen, siirtämiseen, muuttamiseen ja lakkauttamiseen sovellettava, mitä

valtion talousarviossa eriteltävistä viroista säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 940

Laki

valtion virkaehtosopimuslain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 6 päivänä marraskuuta 1970 annetun valtion virkaehtosopimuslain (664/70) 1 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 19 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (751/94) seuraavasti:

1 §

Tätä lakia sovelletaan ortodoksisen kirkkokunnan arkkipiispaan, piispaan ja apulaispiispaan sekä kirkkokunnan muihin virkamiehiin, mikäli muualla ei toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 941

Asetus**maaseutuelinkeinoasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan 8 päivänä helmikuuta 1991 annetun maaseutuelinkeinoasetuksen (248/91) 15 § ja 21 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 15 § muutettuna 12 päivänä helmikuuta 1996 ja 12 päivänä heinäkuuta 1996 annetuilla asetuksilla (94 ja 528/96) ja 21 §:n 4 momentti mainitussa 12 päivänä helmikuuta 1996 annetussa asetuksessa, ja

lisätään asetukseen uusi 15 a ja 15 b § sekä 21 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 12 päivänä helmikuuta 1996 annetussa asetuksessa, uusi 5 momentti seuraavasti:

15 §

Maatilojen investointien tukeminen

Samaan investointiin voidaan myöntää tukea muut toimenpiteet mukaan lukien yhteensä enintään rakenneasetuksen 7 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu määrä neljänneksellä alennettuna. Kokonaistukitoimenpiteisiin on tällöin laskettava mukaan:

- 1) 15 a, 15 b tai 16 §:ssä tarkoitettu tuki;
- 2) valtionlainan tai korkotukilainan velkakirjan leimaverovapaus; ja
- 3) maaseutuelinkeinolain 33 §:ssä tarkoitettuun valtioneuvoston päätökseen sisältyvä tuki.

Tukea ei saa myöntää eikä muita 1 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä kohdistaa niihin investointeihin tai investointien kustannuksiin, jotka kuuden vuoden ajanjaksona ylittävät 528 000 markkaa henkilötyövuotta ja 1 057 000 markkaa maatilaa kohden.

15 a §

Maatilojen investointituen kohteet

Maatilatalouden tuotannollisiin käyttö- ja vaihto-omaisuusinvestointeihin voidaan myöntää tukea, jos investointi täyttää rakenneasetuksen 12 artiklan 4 kohdan mukaiset tuen myöntämisen edellytykset.

Maatilatalouden harjoittajille, jotka täyttävät rakenneasetuksen 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut edellytykset, voidaan myöntää tukea kiinteitä käyttöomaisuusinvestointeja varten:

- 1) enintään 30 prosenttia navetoiden rakentamis-, laajennus-, ja peruskorjauskustannusten hyväksyttävästä määrästä;
- 2) enintään 30 prosenttia sikaloiden peruskorjauskustannusten hyväksyttävästä määrästä, mukaan lukien uudisrakentaminen enintään laajuudessa;
- 3) enintään 30 prosenttia muiden eläinsuojien rakentamis-, laajennus- ja peruskorjauskustannusten hyväksyttävästä määrästä, lukuunottamatta muna- ja siipikarjataloudessa tarvittavia tuotantorakennuksia;
- 4) enintään 30 prosenttia kasvin tuotannossa tarvittavien tuotantorakennusten rakentamis-, laajennus- ja peruskorjauskustannusten hyväksyttävästä määrästä;
- 5) enintään 20 prosenttia muiden tuotantoa palvelevien rakennusten kuten varastojen ja suojien sekä rakennelmien rakennus-, laajennus- ja peruskorjauskustannuksista; ja
- 6) enintään 20 prosenttia salaojituksen ja muun maanparannuksen hyväksyttävistä kustannuksista.

Maatilatalouden harjoittajille, jotka täyttävät rakenneasetuksen 12 artiklan 2 kohdassa

tarkoitettujen edellytykset, voidaan myöntää tukea irtaimiston hankintaan:

1) enintään 20 prosenttia irtaimiston hyväksyttävästä hankintahinnasta, jos maatila sijaitsee rakenneasetuksen 17 artiklassa tarkoitetulla alueella; ja

2) enintään 15 prosenttia irtaimiston hyväksyttävästä hankintahinnasta, jos maatila sijaitsee rakenneasetuksen 17 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolella.

15 b §

Ympäristö- ja energiankäyttöinvestointien tuki

Sen estämättä, mitä 15 a §:ssä säädetään, voidaan rakenneasetuksen 12 artiklan 5 kohdassa säädetyin edellytyksin ympäristönsuojelullisiin investointeihin, eläinten hygieenisten olojen parantamista koskeviin hankkeisiin, tie-, vesihuolto- ja sähköistämishankkeisiin sekä työsuojelullisten investointien suunnittelukustannuksiin myöntää tukea enintään 30 prosenttia investoinnin hyväksytyjen kustannusten tai hyväksytyjen suunnittelukustannusten määrästä. Niin ikään tukea voidaan myöntää maaseudun perinympäristön säilyttämiseksi säännöllisestä tuotannosta poistettujen rakennusten ja rakennelmien korjaamiseen ja parantamiseen sekä kyseisessä säilyttämisessä tarvittavien alkuinvestointien osalta enintään 30 prosenttia hyväksyttävien kustannusten määrästä.

Edellä 15 §:ssä säädetyin estämättä voidaan rakenneasetuksen 12 artiklan 5 kohdassa säädetyin edellytyksin myöntää investointitukea myös alueellisten ja paikallisten energianlähteiden käytön, energiansäästön ja uu-

den energiantuotantoteknologian käyttöönoton edistämiseksi. Tukemiskelpoisena pidetään jätelämpöä, vesistön, ilman tai maaperän lämpöä tai muuta paikallista energianlähdettä taikka tuuli- tai aurinkoenergiaa hyödyntävän laitoksen rakentamista tai muutostyötä. Tukea voidaan myöntää myös toiminnassa olevan energiaa tuottavan laitoksen sellaiseen muutostyöhön, jonka tarkoituksena on edellä mainittujen energialähteiden käytön tehostaminen, lisääminen tai siirrensirtyminen. Tukea voidaan myöntää enintään 30 prosenttia hyväksyttävien kustannusten määrästä.

21 §

Investointituki

Tukea sellaisiin pienyritystoiminnan käyttöomaisuusinvestointeihin, jotka eivät liity alkutuotantoon, voidaan myöntää enintään 30 prosenttia omaisuuden hyväksyttävästä hankintahinnasta.

Erikoismaatalouden investointeihin sovelletaan, mitä 15, 15 a, 15 b ja 16 §:ssä säädetään maatilojen investointien tuesta.

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä joulukuuta 1996. Asetuksen 21 §:n 4 momentti tulee kuitenkin voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Asetusta sovelletaan niihin hakemuksiin, jotka on jätetty vuonna 1995 tai sen jälkeen, sekä sellaisiin ennen vuotta 1995 jätettyihin hakemuksiin, joita ei ole ratkaistu ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 942

Asetus kiinteistötoimitusmaksusta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään kiinteistötoimitusmaksusta 12 päivänä huhtikuuta 1995 annetun lain (558/1995) nojalla:

1 §

Kiinteistötoimitusmaksusta annetun lain (558/1995) 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun työaikaan ei lueta aikaa, joka on kulunut matkaan toimituspaikalle ja sieltä pois.

2 §

Kiinteistötoimitusmaksusta annetun lain 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu yleiskustannuskorvaus on 105 prosenttia työaikakorvauksesta.

3 §

Isojaosta ja verollepanosta sekä valtion maalla olevien vuokra-alueiden lunastamisesta Inarin, Enontekiön ja Utsjoen kunnissa annetun lain (157/1925) mukaan muodostetuilla tiloilla suoritetusta lohkomis- ja halkomistoimituksesta määrättävä kiinteistötoimitusmaksu alennetaan 30 prosenttia niiden toimituksessa muodostettujen tilojen osalta, jotka toimituksessa kartoitetaan ensi kerran.

4 §

Kiinteistötoimitusmaksu sellaisen toimituksen osalta, joka on jätetty sikseen tai peruutettu, määrätään työaikakorvauksena ja yleiskustannuskorvauksena, kuitenkin enintään vastaavasta suoritetusta toimituksesta perittävään toimituskorvauksen suuruisena.

5 §

Valtiolle tulevan kiinteistötoimitusmaksun,

viivästyskoron, perimiskulujen ja viivästysmaksun perimisestä huolehtii maanmittaus-toimisto. Kunnalle tulevien vastaavien saatavien perimisestä huolehtii kunnan kiinteistörekisterin pitäjä.

Kiinteistötoimitusmaksusta annetun lain 1 §:ssä tarkoitettu toimenpiteestä tai tehtävästä, jota ei ole suoritettu toimituksen yhteydessä, määrää kiinteistötoimitusmaksun toimenpiteen tai tehtävän suorittanut viranomainen.

6 §

Jos luonnollisen henkilön tai kuolinpesän suoritettavaksi tuleva muu kuin kiinteistötoimitusmaksutaksaan perustuva kiinteistötoimitusmaksu on vähintään 6 000 markkaa, peritään se kolmena eränä.

Muu kuin kiinteistötoimitusmaksutaksaan perustuva kiinteistötoimitusmaksu tai sen ensimmäinen erä on suoritettava kuukauden, toinen erä kolmen kuukauden ja kolmas erä viiden kuukauden kuluessa siitä, kun lasku on postitse lähetetty tai muulla tavalla toimitettu maksuvelvolliselle.

7 §

Jollei enintään 6 000 markan suuruista kiinteistötoimitusmaksua suoriteta määräajassa, peritään maksun lisäksi viivästyskoron ja perimiskulujen sijasta viivästysmaksuna 300 markkaa. Jos kiinteistötoimitusmaksu on

suurempi kuin 6 000 markkaa, perittävän viivästyskoron lisäksi peritään perimiskuluina 200 markkaa. Jos viivästys on vähäinen, viivästysmaksu, viivästyskorko ja perimiskulut voidaan jättää perimättä.

Jos kiinteistötoimitusmaksu joudutaan perimään ulosottoimin, perittävän viivästyskoron lisäksi peritään 1 momentissa mainittujen viivästysmaksun ja perimiskulujen sijasta perimiskuluina 400 markkaa.

8 §

Kiinteistötoimitusmaksusta annetun lain 11 §:ssä tarkoitettua lykkäystä haetaan kirjallisesti. Hakemuksessa on selvitettävä hakijan taloudellinen asema ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Hakemus on toimitettava viimeistään maksun eräpäivänä maanmittaustoimistolle kun maksun saajana on valtio ja kunnan kiinteistörekisterinpitäjälle kun maksun saajana on kunta.

Lykkäystä voidaan myöntää enintään kaksi vuotta.

9 §

Keskeneräisestä toimituksesta perittävään kiinteistötoimitusmaksun osamaksuun sovelletaan, mitä kiinteistötoimitusmaksusta säädetään.

10 §

Kiinteistötoimitusmaksun ennakkoa voidaan periä tai vakuus kiinteistötoimitusmaksun suorittamisesta voidaan vaatia ennen

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

toimitusmääräyksen antamista tai toimituksen kestäessä, jos tämä on perusteltavissa hakijan taloudellisilla seikoilla, arvioidun maksun suuruudella tai muulla erityisellä syyllä.

Lykkäyksen myöntäjä voi vaatia vakuuden antamista myös silloin, kun myönnetään lykkäystä kiinteistötoimitusmaksun suorittamiseen.

Ennako tai vakuus voi olla enintään arvioidun maksun suuruinen. Vakuudeksi saadaan hyväksyä vain rahatalletus taikka rahatai vakuutuslaitoksen antama omavelkainen takaus, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

Kiinteistötoimitusmaksun ennakosta tai annettavasta vakuudesta päättää maanmittaustoimisto tai kunnan kiinteistörekisterinpitäjä, milloin ennako suoritetaan tai vakuus asetetaan ennen toimitusmääräyksen antamista ja toimitusinsinööri, milloin tämä tapahtuu toimituksen vireille tulon jälkeen. Ennakkomaksuun sovelletaan muutoin, mitä kiinteistötoimitusmaksusta säädetään.

11 §

Jos kiinteistötoimitusmaksusta annetun lain 12 a §:ssä tarkoitettu suoritus on pienempi kuin 30 markkaa, sitä ei palauteta.

12 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ministeri *Antti Kalliomäki*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 935—942, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1996